

10, vil let sees at være en Tydeliggjørelse af den Bestemmelse, der indeholdes i Lovforslagets § 10, om at Sognefogden skal kunne fungere ved paa ustemplet Papir skrevne Documenters Belæggelse med stemplet Papir. Jeg troer det er klart, naar man sammenligner § 10 med Straffebestemmelsen i § 87, at det ikke kan have været Meningen at paalægge Sognefogden noget som helst Ansvar med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det Papir, der benyttes, var det rette eller ikke, men at det kun har været Meningen at paalægge ham at give Attest for, at stemplet Papir den og den Dag virkelig er bleven lagt paa det paa ustemplet Papir oprettede Document. Jeg troer derfor ikke, at det er nogen ny Tanke, som Endringsforslaget fører ind, men at det kun er en Tydeliggjørelse af, hvad der maa ansees for at være Meningen af Bestemmelsen. Jeg troer, at det muligt kunde bidrage til at forminskede Herrers Betænkelse ved Rigtigheden af, at Sognefogderne ere nævnte her, idet det vil føre til, at det for den Mand, der ønsker stemplet Papir vedheftet, vil være klart, at han ved at henvende sig til en Retsbetjent eller Dyrighedsperson tillige faaer lovbestemt Afgang til Beskedning med Hensyn til det stemplede Papir og bliver sikker for, at det er det rette Papir, der benyttes, medens han ikke har nogen Ret til at fordrø Beskedning eller Fritagelse for Ansvar ved at benytte Sognefogdens Hjælp. Jeg troer, at Endringsforslaget maa tiltale dem, der med mig vilde ansee det urigtigt at paalægge Sognefogden som Pligt at fungere, naar det skulde være Meningen, at han selv skulde være inde i Stemplepapiergivningen, saa at han med Sikkerhed kunde sige, at det var det rette Stemplepapir. Med disse Ottringer skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget.

Indenrigsministeren ad interim: Det foreliggende Endringsforslag forekommer mig ikke at være nødvendigt. Det fremgaaer tilstrækkelig klart af den Maade, hvorpaa § 87 er affattet, at det ikke er Meningen, at Sognefogden skal have noget Ansvar for, hvad Slags Stemplepapir der bruges. Der staaer, „Et lignende Straffeanfvar paaligger den Sogne-

foged, der maatte gjøre sig skyldig i nogen Forseelse med Hensyn til Paategningen ved Belæggelse med stemplet Papir efter § 10.“ Deraf er det jo klart, at det kun er, forsaavidt der ved Paategningen skulde finde nogen Mislighed Sted, at Vedkommende paabrager sig Ansvar. Men ligesom jeg derfor finder Forslaget overflødig, finder jeg det ogsaa uskyldigt, og der kan i og for sig ikke være Noget derimod at erindre.

Rosenørn: Jeg maa ansee det for heldigt, at det i Loven udtrykkelig udtales, at det ogsaa virkelig er Meningen med Bestemmelsen. Iøvrigt tillod jeg mig ogsaa at fremhæve, da jeg før havde Ordet, at det ikke har været Hensigten at indføre noget Nyt i Loven, men at Forslaget kun gik ud paa at gjøre det tydeligt og uomtvisteligt, som man vel ogsaa ad Fortolkningsveien vil komme til.

Indenrigsministeren ad interim: Mig forekommer det, at Lovens Udtryk ere aldeles tydelige.

Dahlerup: Det forekommer mig dog, at dette Endringsforslag ikke blot er unyttigt, men ogsaa skadeligt. I det Dieblis, man optager i § 10 en Bestemmelse om, at denne Forpligtelse ikke skal paahvile Sognefogden, udtaler man derved samtidig, at Forpligtelsen paahviler Retsbetjente, Dyrighedspersoner og Notarius publicus. Men denne Forpligtelse hviler ikke paa dem, saaledes som Paragraphen nu er affattet, og den vil mange Tilfælde kunne medføre betydelige Ulemper, naar de, idet der bliver præsenteret dem et Stykke Stemplepapir, først skulle være pligtige at undersøge Documentet for at see, om der er brugt det rette Stemplepapir. Paragraphen udtaler ikke nogen anden Forpligtelse, end at der skal bevindnes, at vedkommende Document netop den Dag er blevet belagt med Stemplepapir. Naar man nu vedtog Endringsforslaget, fordreder der, at vedkommende Dyrighedsperson tillige ubetinget skal undersøge, om det er det rette Stemplepapir, man belægger, og denne Forpligtelse troer jeg ikke, det er ønskeligt at paalægge dem.